

Sinna olleks kül tulnud, minna ei olle vasto
võtnud. Mul vägga halle meel, mo südda vallo
sees, kui nühtled, Jõsand, kibbedast, siis kiesen-
dan ma haledast!

Pallu sinna, armas hingekarjane, minno eest,
et ma saaks veel vasto vootud! Amen.

Üks laul.

Wist: Jesus, tulle minnule.

22. Juulokuu. 1840.

1. Jeesus tulleb armastes, Töstab kät sind
önnistes, Sullago so südda nüüd, Jeesus ku-
tutab so süüd.

2. Laulge liggi, taevareäed, Kes seäl Jeesu
pallet nääd, Nende peale paistwad nüüd, Kes
siin mitivad patto süüd.

3. Hüab Jeesu armastus: Arka üles fog-
godus, Baat, so laste önnistus On jo armus
pöllemas.

Wist: Ma vüan leijen hingest. 1840.

1. Oh hing, miks aega widad, Et ja ei

pöra veel? Baat, minno külje hawad, Need
otivad vägga sind, Et enne surma surreb, Siis
surmas ello saad: Kui ilma mahhajättad, Siis
inglid terretad.

2. Ma ollen walmistanud. Neil asset Issa
maal, Kes armas himmustatavad, Ning kütuvad
töega; Ma ollen isse saatjaks Siin välja ilma
peäl, Ja jälle römuustajaks, Kui kurbdujt tun-
neruvad.

3. Oh minne armokessed, Küll pea lahkume
Siit teine teise föbrust, Siiski ei kürwaks sa:
Küll taevas kekko same, Seäl on se pärtis Ma,
Ning Issa palvet näme, Ja fitust lausame.

Wist: Hinge peole.

22. Talveku. 1840.

1. Millal peäsen siit Surma ihho seest?
Hingel iggav, Jõsand, tulle, Peästa mind fest
patto koormast! Jeesus, tulle sa, Peästa armoga.

2. Jõsand, kule mind, Ei ma jäätta sind.
Sinna minno kallim warra, Mo hing jumno pole
hoiab. Ei ma jäätta sind, Jeesus, aita mind.

3. Keik mo mötte, meel käib nüüd jumno